

Sygn. akt I C 708/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Brzesku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Agata Gawłowska-Sobusiak
Protokolant:	st. sekr. sądowy Agata Bober

po rozpoznaniu w dniu 20 czerwca 2017 r. w Brzesku

na rozprawie

sprawy z powództwa J. W.

przeciwko (...) Spółka Akcyjna w W.

o zapłatę

I. umarza postępowanie ponad kwotę 10 824,71 zł/dziesięć tysięcy osiemset

dwadzieścia cztery złote siedemdziesiąt jeden groszy/;

II. zasądza od strony pozwanej (...)

Akcyjna w W. na rzecz powoda J. W. kwotę 10 824,71 zł /dziesięć tysięcy osiemset dwadzieścia cztery złote siedemdziesiąt jeden groszy/ z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 14 października 2014r. do dnia zapłaty;

III. zasądza od strony pozwanej (...)

Akcyjna w W. na rzecz powoda J. W. kwotę 5 859,00 zł /pięć tysięcy osiemset pięćdziesiąt dziewięć złotych/ tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwota 4800,00 zł /cztery tysiące osiemset złotych/ tytułem wynagrodzenia radcowskiego i kwota 17,00 zł /siedemnaście złotych / tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa;

IV. nakazuje pobrać od strony pozwanej (...) Towarzystwo (...)

Spółka Akcyjna w W. na rzecz Skarbu Państwa-Sądu Rejonowego w Brzesku kwotę 414,60 zł /czteryście czternaście złotych sześćdziesiąt groszy/ tytułem brakujących kosztów sądowych.

Sędzia

SR Agata Gawłowska-Sobusiak

Sygn. akt I C 708/16

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Brzesku z dnia 20 czerwca 2017 r.

Powód J. W. w pierwotnym żądaniu pozwu domagał się zasądzenia od strony pozwanej (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwoty 12 683,91 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 14 października 2014r do dnia zapłaty, na ostatniej rozprawie (k.100) cofnął pozew ponad kwotę 10 824,71 zł zrzekając się roszczenia w tym zakresie. Nadto powód wniósł o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów pełnomocnika ustanowionego z urzędu.

Powód podniósł, że w dniu 13 września 2014 r doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd powoda marki R. (...) o nr rej (...). Wobec powyższego powód zgłosił szkodę stronie pozwanej celem wypłaty należnego odszkodowania. Strona pozwana ustaliła wysokość należnego powodowi odszkodowania na kwotę 5 400,00 zł Strona pozwana ustaliła, że szkoda w pojeździe powoda jest szkodą całkowitą, bowiem koszty naprawy pojazdu przekraczają wartość pojazdu sprzed szkody (tj. wartość pojazdu przed szkodą – 8 200,00 zł, wartość pojazdu po szkodzie – 2 900,00 zł, a koszty naprawy – 13 363,00 zł.

Powód podkreślił, że mimo przyznania odszkodowania w kwocie 5 400,00 zł, wymieniona kwota nie została mu wypłacona.

Powód podniósł, że koszt naprawy pojazdu nie przekracza jego wartości sprzed kolizji, na co wskazują poniesione przez niego koszty naprawy wykazane fakturą VAT nr (...) z dnia 31 grudnia 2014r. na kwotę 12 683,91 zł.

Powód skierował w dniu 16 lipca 2015r. do strony pozwanej przedsądowe wezwanie do zapłaty jednak strona pozwana podtrzymała swoje poprzednie stanowisko.

Odnosząc się do zarzutów strony pozwanej dotyczących tego, że nie odesłał formularza zgłoszenia szkody powód wyjaśnił, że rzeczoznawca strony pozwanej w dniu oględzin wykonał dokumentację zdjęciową wszystkich przedstawionych przez powoda dokumentów. jak również druku zgłoszenia szkody, a dane dotyczące sposobu wypłaty odszkodowania zostały wysłane listem poleconym w dniu 26 stycznia 2015r.

T.. Sąd w dniu 31 października 2016r. wydał nakaz zapłaty w sprawie I Nc 1087/16, w którym nakazał stronie pozwanej, aby zapłaciła na rzecz powoda kwotę dochodzoną pozwem, w ciągu dwóch tygodni od doręczenia nakazu, albo wniosła w tym terminie sprzeciw.

Strona pozwana (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty strona pozwana potwierdziła, że ponosi odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną w wyniku kolizji drogowej z dnia 13 września 2014r., w której uszkodzony został pojazd powoda marki R. (...) nr rej (...). Potwierdziła także, że w związku z przedmiotowym zdarzeniem prowadzone było postępowanie likwidacyjne nr (...).

Strona pozwana podała, że w dniu 27 listopada 2014r. wydała decyzję o odmowie zaspokojenia składanych roszczeń. Powód nie przekazał do akt sprawy prawidłowo wypełnionego i podpisanego formularza zgłoszenia szkody, pomimo kierowanej do niego korespondencji. Okoliczności te w ocenie strony pozwanej czynią bezzasadnym roszczenie powoda.

Jednocześnie strona pozwana zadeklarowała, że gdyby miała wypłacić odszkodowanie byłaby to kwota 5 300,00 zł. Strona pozwana zarzuciła bowiem, że wartość samochodu marki R. (...) przed szkodą wynosiła 8 200,00 zł, a koszt naprawy wyliczono na kwotę 13 363,14 zł, zatem przekracza wyraźnie wartość pojazdu i szkodę należy rozliczyć, jako tzw. szkodę całkowitą. Strona pozwana wyliczyła wartość pozostałości zbywalnych pojazdu na kwotę 2 900,00 zł, co przy uwzględnieniu wartości rynkowej pojazdu przed szkodą daje wartość przedmiotowej szkody w kwocie 5 300,00 zł. Strona pozwana podkreśliła, że naprawa pojazdu byłaby ekonomicznie nieuzasadniona

Sąd ustalił następujący stan faktyczny z uwzględnieniem okoliczności bezspornych:

W dniu 13 września 2014 r w T. na ul. (...) jadąc samochodem marki F. (...) nr rej. (...) spowodował kolizję drogową najjeżdżając na tył stojącego na skrzyżowaniu na czerwonym świetle sygnalizacji pojazdu powoda marki R. (...) nr rej. (...).

Na skutek opisanego zdarzenia w samochodzie marki R. (...) uszkodzeniu uległy: zderzak, pas tylny ze ścianą wewnętrzną, wnęka koła zapasowego, pokrywa tylna, uszczelka drzwi/klapy, zamek drzwi/pokrywy, napis boczny, nakładka wewnętrzna pasa tylnego, nakładka wewnętrzna bagażnika, podłużnica, drzwi tylne z ramą okna, podłoga bagażnika, pas tylny dolny, zderzak tylny.

Dowód:

- płyta CD z dokumentacją akt szkody nr (...), a w szczególności: pismo strony pozwanej z dnia 16 września 2014r., oświadczenie o okolicznościach kolizji k. 42;

- opinia biegłego sądowego – rzeczoznawcy samochodowego mgr inż. J. S. z dnia 24 kwietnia 2017 r oraz ustne wyjaśnienia z dnia 20 czerwca 2017 – k. 49-70, 100-101.

W dacie zdarzenia, sprawca kolizji miał zawartą umowę o obowiązkowym ubezpieczeniu od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych ze strona pozwaną.

Dowód:

- płyta CD z dokumentacją akt szkody nr (...), a w szczególności: polisa nr (...) k.42.

Powód zgłosił szkodę stronie pozwanej. W dniu 16 września 2014r. strona pozwana wezwała powoda do przesłania m.in. dyspozycji sposobu przekazania odszkodowania, tj. informacji o numerze konta bankowego lub upoważnienia do odbioru odszkodowania przez warsztat, a także kopii dowodu rejestracyjnego pojazdu marki R. (...).

Dowód:

- płyta CD z dokumentacją akt szkody nr (...), a w szczególności: pisma strony pozwanej z dnia 16 września 2014r. k. 42;

W dniu 17 września 2014r. rzeczoznawca strony pozwanej J. M. dokonał oględzin pojazdu marki R. (...) w warsztacie, w którym znajdował się pojazd i jednocześnie pozostawił druki zgłoszenia szkody do wypełnienia i przekazania ubezpieczycielowi. Rzeczoznawca wykonał fotografie rozbitego pojazdu, dowodu rejestracyjnego pojazdu marki F., prawa jazdy sprawcy kolizji- S. M. oraz dowodu rejestracyjnego pojazdu marki R. (...).

Strona pozwana wykonała kalkulację naprawy w systemie E. (...), w której wyliczono koszt naprawy pojazdu na kwotę **13 363,00 zł**. Strona pozwana stwierdziła, że wartość samochodu marki R. (...) przed szkodą wynosiła tylko **8 200, 00 zł**, z uwzględnieniem korekty dodatkowej pierwszej rejestracji i korekty na przebieg oraz wyposażenia dodatkowego. Nadto strona pozwana ustaliła, że wartość pozostałości zbywalnych samochodu marki R. (...) wynosi **2 800,00 zł (później 2 900, 00zł)**. Zatem szkoda w samochodzie powoda została zakwalifikowana jako tzw. szkoda całkowita, a wartość szkody wyliczono na kwotę **5 400,00 zł (później 5 300, 00 zł)**.

Dowód:

- płyta CD z dokumentacją akt szkody nr (...), a w szczególności: notatka służbowa rzeczoznawcy z dnia 16 września 2014r., wyliczenie szkody, kosztorys strony pozwanej, pismo strony pozwanej z dnia 16 września 2014r. k. 42;

- **wycena sporządzona przez stronę pozwaną k. 33-34;**
- **oferty zakupu k. 35-36;**
- **kosztorys strony pozwanej k. 37-39;**
- **wyliczenie szkody powoda sporządzona przez stronę pozwaną – k. 8;**
- **karta kontroli szkody powoda sporządzona przez stronę pozwaną k. 9.**

Pismem z dnia 14 października 2014r. strona pozwana wezwała powoda do przedłożenia wypełnionego i podpisanego formularza zgłoszenia szkody oraz oświadczenia na temat konta bankowego, na które należy przekazać odszkodowanie.

Pismem z dnia 27 listopada 2014r. strona pozwana odmówiła zaspokojenia zgłaszanych roszczeń. Strona pozwana podała m.in., że osoba występująca z roszczeniem powinna przedstawić zakładowi ubezpieczeń posiadane dowody dotyczące zdarzenia i szkody oraz ułatwić ustalenie okoliczności zdarzenia i rozmiaru szkód, jak również udzielić pomocy w dochodzeniu przez zakład ubezpieczeń roszczeń przeciwko sprawcy szkody, nadto dodała, że pomimo kierowanej korespondencji nie przekazano do akt sprawy druków zgłoszenia szkody.

Ostatecznie, odszkodowanie przyznane przez stronę pozwaną w kwocie 5 400,00 zł nie zostało wypłacone.

Dowód:

- **pismo strony pozwanej z dnia 14 października 2014r. k. 30-31;**
- **pismo strony pozwanej z dnia 27 listopada 2014r. k. 32.**

Powód zgłosił się do Firmy (...) w D. prowadzącej warsztat naprawy samochodów. Naprawa samochodu marki R. wyniosła **12 683,91 zł**. Na powyższą okoliczność sporządzono fakturę nr (...) z dnia 31 grudnia 2014 r.

Dowód:

- **kalkulacja naprawy strony powodowej – k. 10-14,**
- **faktura nr (...) z dnia z dnia 31 grudnia 2014 r. – k. 15.**

Przed wytoczeniem powództwa w niniejszej sprawie powód pismem z dnia 16 lipca 2015r. wzywał stronę pozwaną do zapłaty odszkodowania w kwocie dochodzonej pozwem w terminie 7 dni.

W odpowiedzi na wezwanie strona pozwana odmówiła dopłaty tytułem odszkodowania w wysokości żądanej przez powoda. Podała, że szkoda została rozliczona jako szkoda całkowita, przedstawione koszty naprawy znacznie przekraczają wartość rynkową pojazdu na dzień powstania szkody.

Dowód:

- **ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 16 lipca 2015r. k. 16;**
- **odpowiedź strony pozwanej na wezwanie z dnia 3 sierpnia 2015r. k. 17.**

Powołany w przedmiotowej sprawie biegły sądowy– rzeczoznawca samochodowy mgr inż. J. S. oszacował wartość samochodu marki R. (...) przed szkodą na kwotę **11 700, 00 zł**. Biegły oparł się na danych z systemu E. oraz dokonał korekty dodatniej z tytułu pierwszej rejestracji, z tytułu czynników podnoszących wartość, a to dodatkowego zestawu kół zimowych i wymiany podzespołów zasilania, z tytułu liczby właścicieli i z tytułu stanu pojazdu.

Biegły wycenił koszt naprawy samochodu na kwotę **10 824,71 zł brutto**, w tym części zamienne i normalia- 4 680,94 zł, lakierowanie- 2 235,64 zł, prace blacharsko- lakiernicze przy uwzględnieniu 120 zł/rbg- 1 884,00 zł.

Biegły przyjął, że wartość samochodu uszkodzonego po zdarzeniu z dnia 13 września 2014 r wynosi **4 000, 00 zł**.

Nadto biegły stwierdził, że szkody w samochodzie powoda nie powinno się rozliczać jako całkowitej.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego – rzeczoznawcy samochodowego mgr inż. J. S. z dnia 24 kwietnia 2017 r oraz ustne wyjaśnienia z dnia 20 czerwca 2017 – k. 49-70, 100-101.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyżej wymienione dokumenty oraz opinię biegłego sądowego – rzeczoznawcy samochodowego.

Należy podkreślić, że w przedmiotowej sprawie bezspornym był fakt, iż sprawca zdarzenia z dnia 13 września 2014r. miał ze stroną pozwaną zawartą umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych samochodu co potwierdza polisa.

Bezspornym był także fakt wystąpienia zdarzenia ubezpieczeniowego- kolizji drogowej, co potwierdza oświadczenie o okolicznościach kolizji.

Strona pozwana nie kwestionowała przebiegu postępowania likwidacyjnego szkody, a w szczególności ustaleń poczynionych przez siebie w toku tego postępowania i odmowy wypłaty odszkodowania. Wszystko to znajduje potwierdzenie w przedłożonej korespondencji stron, kosztorysie naprawy strony pozwanej oraz wycenie wartości samochodu sporządzonej przez stronę pozwaną.

W przedmiotowej sprawie bezspornym był także rozmiar szkody, a to zakres uszkodzeń powstałych w samochodzie marki R. na skutek kolizji drogowej, co potwierdza kosztorys strony pozwanej oraz opinia biegłego sądowego – rzeczoznawcy samochodowego.

Sporna w sprawie była wartość szkody, albowiem powód przedstawił na tę okoliczność fakturę, zaś strona pozwana własny kosztorys oraz wyceny. Dla Sądu miarodajna w tym zakresie była opinia biegłego sądowego – rzeczoznawcy samochodowego mgr inż. J. S.. Przede wszystkim biegły dokonał wyceny szkody – kosztów naprawy z uwzględnieniem cen części zamiennych i normaliów oraz przy uwzględnieniu miejscowych stawek robocizny. Nadto biegły w sposób obiektywny dokonał ustalenia wartości samochodu przed, jak po szkodzie. W ocenie Sądu opinia biegłego sądowego jako sporządzona przez podmiot nie związany z żadną ze stron i posiadający najszerszą wiedzę fachową, była miarodajna dla ustalenia wysokości szkody. Biegły szczegółowo odniósł się do zarzutów strony pozwanej w ustnych wyjaśnieniach złożonych na rozprawie, jego opinia została sporządzona w sposób fachowy, była wyczerpująca, a wnioski w niej zawarte jasne i logiczne.

Sąd zważył, co następuje:

Powód J. W. początkowo domagał się zasądzenia od strony pozwanej (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwoty 12 683,91 wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie tytułem odszkodowania z umowy ubezpieczenia OC posiadacza pojazdu marki F. (...). Na ostatniej rozprawie powód – reprezentowany przez fachowego pełnomocnika – cofnął pozew powyżej kwoty 10 824,71 zł ze zrzeczeniem się roszczenia w tym zakresie. Zatem ostatecznie powód domagał się zasądzenia od strony pozwanej kwoty **10 824,71 zł** wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w zapłacie liczonymi od dnia 14 października 2014r.

W przedmiotowej sprawie kwestią bezsporną była odpowiedzialność strony pozwanej - wynikająca z umowy obowiązkowego ubezpieczenia OC sprawcy kolizji - za szkodę. Poza sporem pozostawał stan faktyczny sprawy w

zakresie okoliczności powstania szkody. Sporną kwestią był charakter zakwalifikowania szkody jako całkowitej czy częściowej, a tym samym wysokość odszkodowania.

Zgodnie z art. 363 § 1 kc naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Przywrócenie do stanu pierwotnego w drodze restytucji naturalnej jest dokonywane zasadniczo przez osobę trzecią lub samego poszkodowanego. Ubezpieczyciel, jako odpowiedzialny gwarancyjnie za sprawcę szkody, pokrywa koszty restytucji – wypłaca odszkodowanie pieniężne. Niemniej jednak odszkodowanie to winno wystarczyć na pokrycie kosztów naprawy samochodu celem przywrócenia go do stany poprzedniego.

Istotą naprawienia szkody jest przywrócenie stanu poprzedniego. W przypadku świadczenia w pieniądzu jest to przyznanie poszkodowanemu takiej kwoty, która będzie adekwatna do wartości utraconego majątku wedle stanu z daty wyrządzenia szkody (por. wyrok SA w Warszawie z dnia 3 listopada 2016 r., I ACa 2071/14, LEX nr 2166540). W przypadku uszkodzenia rzeczy odszkodowanie powinno umożliwić doprowadzenie jej do stanu poprzedniej użyteczności, przy czym jego **granica jest wartością rzeczy** (por. wyrok SA w Poznaniu z dnia 10 maja 2010 r., I ACa 1005/15, LEX nr 2121897). Skoro poszkodowany nie jest ograniczony w możliwości wyboru sposobu przywrócenia swego stanu majątkowego do stanu poprzedniego, do niego należy wybór zakładu, w którym dokona naprawy, a szkoda jest faktycznie poniesiony koszt usługi (tak: Sąd Najwyższy w uchwale z 13. 06. 2003 r., III CZP 32/03 publ. OSNC 2004/4/51; Sąd Okręgowy w Tarnowie w wyroku z dnia 11 maja 2017 r I Ca 90/17). W judykaturze Sądu Najwyższego zwracano uwagę, że odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej za uszkodzenie pojazdu mechanicznego obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu, ustalane według cen występujących na lokalnym rynku (por.: uchwała SN z dnia 13 czerwca 2003 roku, III CZP 32/03, OSNC 2004/4/51).

Odnosząc powyższe do przedmiotowej sprawy, skoro według oszacowania biegłego samochód powoda przez kolizją miał wartość 11 700, 00 zł, a koszt jego pełnowartościowej naprawy wyniósł 10 824, 71 zł, to nie przewyższył jego wartości. Skoro powód wybrał sposób likwidacji szkody w postaci restytucji naturalnej, a wartość naprawy jest mniejsza niż wartość samochodu sprzed kolizji, to strona pozwana powinna zwrócić pełny koszt naprawy. Wartość tzw. pozostałości podlegałaby uwzględnieniu przy ustalaniu wysokości szkody tylko w przypadku, gdyby powód nie podejmował naprawy samochodu i dochodził wypłaty odszkodowania pieniężnego.

Reasumując, skoro powód cofnął pozew powyżej kwoty 10 824,71 zł, zrzekając się roszczenia, na zasadzie art. 355 § 1 kpc Sąd umorzył postępowanie w tym zakresie.

Skoro biegły sądowy – rzeczoznawca samochodowy ustalił koszty naprawy samochodu marki R. na kwotę **10 824,71 zł brutto**, a powód ostatecznie przychylił się do tego wyliczenia, Sąd zasądził od strony pozwanej tytułem odszkodowania wymienioną kwotę.

Przypomnienia wymaga także, że odszkodowanie ustalone przez stronę pozwaną w wysokości 5 400,00 zł ostatecznie nie zostało wypłacone. Strona pozwana odmowę wypłaty uzasadniała brakiem pełnej dokumentacji, do której przedłożenia wzywała powoda. Tymczasem z materiału dowodowego wynika, że strona pozwana dysponowała dokumentami pozwalającymi nie tylko na ustalenie swojej odpowiedzialności, ale także wypłatę przyznanego odszkodowania. Powód listem poleconym z dnia 26 września 2014r. przesłał do strony pozwanej upoważnienie dla K. K. do podjęcia kwoty odszkodowania za naprawę pojazdu powoda, która została wykonana bezgotówkowo. A zatem strona pozwana pomimo dyspozycji przekazania odszkodowania na rzecz K. K., pismem datowanym na dzień 14 października 2014r. wzywała powoda do dostarczenia numeru konta bankowego na który ma zostać przelane odszkodowanie. Nie sposób nadto wywieść, jak ewentualny brak druku zgłoszenia szkody miał się do kwestii wypłaty odszkodowania. Strona pozwana ustaliła na podstawie zebranego materiału okoliczności zdarzenia i rozmiar szkody, także na podstawie oświadczenia sprawcy kolizji, a powód tych ustaleń nie kwestionował w toku likwidacji. Rzeczoznawca strony pozwanej dokonał oględzin pojazdu, i warto podkreślić, że jeżeli chodzi o rozmiar szkody to rzeczoznawca ocenił te okoliczności wnikliwie bowiem znalazły potwierdzenie w opinii biegłego sądowego.

Rozbieżności pojawiają się dopiero, jeśli chodzi o wyliczenie wartości szkody, ale przecież trudno przyjąć, że brak określonego formularza zgłoszenia szkody miałyby oddziaływać na ten etap ustaleń, skoro wszelkie najistotniejsze okoliczności zostały już wcześniej ustalone w oparciu o pełne i niebudzące wątpliwości żadnej ze stron dokumenty.

W orzecznictwie wskazuje się, że ratio legis art. 817 kc oraz sens sformułowanych na jego podstawie postanowień zawartych w ogólnych warunkach ubezpieczenia opiera się na uprawnieniu do wstrzymania wypłaty odszkodowania w sytuacjach wyjątkowych, gdy istnieją niejasności odnoszące się do samej odpowiedzialności ubezpieczyciela albo wysokości szkody, mimo działań podejmowanych przez ubezpieczyciela ze szczególną starannością. Ustanawiając krótki termin spełnienia świadczenia ustawodawca wskazał na konieczność szybkiej i efektywnej likwidacji szkody ubezpieczeniowej. Po otrzymaniu zawiadomienia o wypadku ubezpieczyciel jako profesjonalista, korzystający z wyspecjalizowanej kadry i w razie potrzeby z pomocy rzeczoznawców, obowiązany jest do ustalenia przesłanek swojej odpowiedzialności, czyli samodzielnego i aktywnego wyjaśnienia okoliczności wypadku oraz wysokości powstałej szkody. (tak wyroki SN z dnia 16 grudnia 2011 r., sygn. V CSK 38/11, Lex nr 1129170 oraz z dnia 18 listopada 2009 r. sygn. akt II CSK 257/09, Lex nr 551104, wyrok SA w Lublinie z dnia 27 maja 2015 r. I ACa 980/14, Lex nr 1754009).

W przedmiotowej sprawie strona pozwana odmawiając wypłaty odszkodowania nie wskazywała na niemożność wyjaśnienia koniecznych okoliczności. Zauważyć też należy, iż w wyliczeniu szkody sporządzonej przez stronę pozwaną zawarta była rekomendacja wypłaty odszkodowania, po ustaleniu odpowiedzialności ubezpieczyciela za szkodę. Ta odpowiedzialność ponad wszelką wątpliwość została w późniejszym czasie ustalona.

Zgodnie z powyższym, odsetki ustawowe za opóźnienie w zapłacie Sąd zasądził na podstawie art. 481 § 1 i 2 kc od dnia **14 października 2014 r.** Zgodnie z art. 817§1 kc strona pozwana winna wypłacić odszkodowanie w terminie 30 dni od daty otrzymania zawiadomienia o szkodzie. Zgłoszenie wypadku miało miejsce w dniu 13 września 2014r. Zatem odsetki ustawowe z opóźnienie należały się od dnia 14 października 2014 r., zgodnie z żądaniem powoda.

W tym stanie rzeczy, na podstawie powołanych przepisów, orzeczono jak w sentencji.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc, a to zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Powód wygrał proces w 100%, a na poniesione przez niego koszty procesu złożyły się:

- opłata sądowa od pozwu w kwocie **542,00 zł;**
- wynagrodzenie pełnomocnika liczone według stawki minimalnej w kwocie **4 800,00 zł;**
- opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie **17,00 zł;**
- wynagrodzenie biegłego w kwocie **500,00 zł,**

łącznie kwota **5 859, 00 zł,** która Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda.

Koszty wydania przez biegłego opinii w niniejszej sprawie wyniosły łącznie 914, 60 zł. Powód na poczet zaliczki wpłacił kwotę 500,00 zł, a zatem Sąd nakazał pobrać od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa tut. Sądu kwotę **414,60 zł** tytułem brakującej części wynagrodzenie biegłego (914,60zł – 500,00 zł).

SSR Agata Gawłowska-Sobusiak